

Παρακλητικός Κανών εις την Αγία Παρθενομάρτυρα Ανυσίαν την εν Θεσσαλονίκη

Παρακλητικός Κανών εις την Αγία Παρθενομάρτυρα Ανυσίαν την εν Θεσσαλονίκη

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τὸν ΡΜΒ΄ (142) Ψαλμόν.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσον μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου ἢ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἄκουστὸν ποίησόν μου τὸ πρῶν τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου· ἐξελοῦ με ἐκ τῶν

ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου· τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τὸ ὄνοματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Καὶ τὸ Τροπάριον·

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς παρθενίας τὸν λαμπρότατον οἶκον, καὶ τῶν Μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ μέγα κλέος, τιμήσωμεν ἐν ἄσμασι βοῶντες πρὸς αὐτήν· Ἀνυσία πάνσεμνε, τὰς ἡμῶν ἱκεσίας, πλήρωσον πρεσβείαις σου, πρὸς ψυχῶν τὸ συμφέρον, καὶ Βασιλείας τῆς τῶν οὐρανῶν, πάντας μετόχους, γενέσθαι ἀξιῶσον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰ μὴ γὰρ σὺ προϊίστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ, σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ψαλμὸς Ν΄ (50)

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου· ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ἐναντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶς στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ· τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ψάλλεται ὁ κανὼν, οὔ ἡ ἀκροστιχίς·

«Θεοφιλῶς ἀνύσοιμεν τὸν βίον, ὦ Ἄνυσία. Ἀ(θανάσιος)».

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ.δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Θεῷ παρεστῶσα σεμνοπρεπῶς, σεπτὴ Ἄνυσία, καθικέτευε ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε ἐν πίστει, καὶ ἐκζητούντων ἀγίας πρεσβείας σου.

Ἐκ βρέφους ποθήσασα τὸν Χριστόν, Αὐτοῦ ἀνεδείχθης, Ἄνυσία οἶκος λαμπρός, τηρήσει τῶν θείων ἐνταλμάτων, ὧν καὶ ἡμᾶς τηρητὰς δεῖξον πάνσεμνε.

Οὐδόλως ἐσάλευσαν σὴν ψυχὴν, κλεινὴ Ἄνυσία, αἱ φθειρόμεναι ἡδοναί, κατέχουσα μνήμην τοῦ Δεσπότη, ἦν καὶ ἡμῖν δίδου δῶρον ἰσόβιον.

Θεοτοκίον.

Φαιδρύνει καρδίας τῶν εὐσεβῶν, ἡ κλησίς σου Μῆτερ, καὶ στηρίζει ψυχὰς πιστῶν, οὐς φύλαττε σώους ἐκ κινδύνων, καὶ ἀρετῶν ἐργασίᾳ προκόπτοντας.

Ῥδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψῖδος.

Ἱερῶς εὐχομένη, τὸν Ἰησοῦν ἔφερες, ἐν τῇ παγκαθάρῳ ψυχῇ σου, μόνιμον ἔνοικον, ὅθεν ἀξίωσον, θεοπρεπῶς Ἄνυσία, εὐχέσθαι τοὺς ὅσοι σου, μνήμην γεραίρομεν.

Λύσιν εἶχες ἀρίστην, δυσκολιῶν πάντοτε, τὴν καταφυγὴν πρὸς Δεσπότην τὸν πολυέλεον, ὃν ἐκδυσώπησον, ὑπὲρ ἡμῶν Ἄνυσία, ἐν τοῦ βίου θλίψεσιν, ἀεὶ

παρίστασθαι.

Ὡσπερ μέλιττα μέλι, πνευματικὸν ἤθροισας, ἀπὸ τῶν Γραφῶν Ἄνουσία, διὸ κατῶρθωσας, ἐχθρὸν τὸν πάγκακον, ὑπὸ τοὺς πόδας πατῆσαι, οὗ παγίδων λύτρωσαι, τοὺς ἀνουμνοῦντάς σε.

Σκέπε τέκνα σου Μητέρα, πνευματικὰ σκέπη σου, καὶ κατὰ παθῶν πολεμοῦντα, ἀεὶ ἐνίσχυε, ὅπως δοξάζωμεν, τὴν κραταιὰν προστασίαν, καὶ τὰ μεγαλεῖά σου, οἱ σοὶ προσφεύγοντες.

Διάσωσον, ὦ Ἄνουσία σοὺς δούλους, ἀπὸ πάσης ἐπηρείας καὶ θλίψεως, διδοῦσα δύναμιν ἡμῖν, κατ' ἐχθρῶν ἐναντίων.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

ᾠχος β΄. Πρεσβεία Θερμῆ.

Παρθένε σεμνή, καὶ μάρτυς χριστοκάρδιε, μὴ παύση θερμῶς, πρεσβεύειν πρὸς τὸν Κύριον, ὅπως δῶ ὡς τάχιστα, αἰτημάτων ἡμῶν τὴν ἐκπλήρωσιν, καὶ εὐγνωμόνως σου ἀεὶ, Ἄνουσία τὴν χάριν γεραίρωμεν.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ἄγνωτάτως πεπόρευσαι, μέσον τῶν εἰδώλων βιοῦσα πάνσεμνε, Ἄνουσία ὅθεν χάρισαι, τοῖς ἀγνώως βιοῦσι θείαν δύναμιν.

Νοῦν ναδὸν τοῦ Δεσπότη σου, εὐχομένη ἔδειξας καλλιπάρθενε· ὅθεν Τούτου μνήμης πλήρωσον, Ἄνουσία νοῦν τῶν αἰτουμένων σε.

Ἐγλης πάσης ἀνώτερον, Ἄνουσία φρόνημα κατεκράτησας, διὸ μάρτυς καταξίωσον, καὶ ἡμᾶς τῆς ὕλης ὑπεραίρεσθαι.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας σε πρόξενον, πάναγνε Παρθένε ἐπιγινώσκομεν, καὶ ἀπαύστως μεγαλύνομεν, ἦν παρὰ Κυρίου δόξαν εἴληφας.

ᾠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὅλον μου τὸν νοῦν, καὶ τὸ φρόνημα ἀγίασον, τῇ θείᾳ μνήμῃ Ἄνουσία τοῦ Χριστοῦ, ὡσπερ τὸν νοῦν σου, καθηγίασας τὸ πρότερον.

Ίασαι ψυχῶν, καὶ σωμάτων τὰ παθήματα, τῶν αἰτουμένων Ἄνυσία σὰς εὐχάς, καὶ ὑγίειαν, σταθερὰν δίδου ὡς δῶρημα.

Μόνον τοῦ Θεοῦ, ἐκτελεῖν ἀεὶ τὸ θέλημα, ἀξιώσόν με Ἄνυσία καὶ ζωῆς, αἰωνίου μετασχεῖν ταῖς ἱκεσίαις σου.

Θεοτοκίον.

Ἐλλαμψον Ἄγνη, σκοτασμὸν ψυχῆς μου τάλαινας, ἡ Φῶς τεκοῦσα τῆς ζωῆς ἀληθινόν, καὶ συμπτωμάτων, ἁμαρτίας διαφύλαξον.

Ἦδὴ στ´. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Νεότητα ἀπηρνήθης σώματος καὶ ἀπόλαυσιν ἡδέων γηίνων, ἵνα Χριστοῦ, ἐπιτύχης τὸ κάλλος, τὸ μηδαμῶς Ἄνυσία φθειρόμενον, οὗ δεῖξον πάντας θεατάς, τοὺς τιμῶντας τὴν πάντιμον μνήμην σου.

Τὰ κύματα πειρασμῶν ὑψούμενα, Ἄνυσία θραῦσον θείαις εὐχαῖς σου, ὑπομονήν, ἐν ταῖς θλίψεσι βίου, παρεχομένη καὶ δύναμιν πνεύματος, εἰς δόξαν τοῦ καὶ σὲ σεμνῆ, ἀναδείξαντος πέτραν στερέμνιον.

Οὐ παύεται ἀκοντίζειν βέλεμνα, Ἄνυσία ὁ ἀρχέκακος δράκων, καὶ ἐκζητεῖν, τὰς ψυχὰς ἀπολέσαι, δι´ ἃς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἐνηνθρώπησε, διὸ ἀκύρωσον αὐτοῦ, τὴν μανίαν ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Νεάνιδας ὁ Υἱός σου Πάναγνε, ἐξελέξατο ὡς νύμφας τιμίας, ὡς ὁ Δαυίδ, ὁ προφήτης προεῖδε, μεθ´ ὧν τὴν πάγκαλλον κόρην ἠρμόσατο, θανάτῳ τῷ μαρτυρικῷ, Ἄνυσίαν παρθένων τὸ καύχημα.

Διάσωσον, ὦ Ἄνυσία σοὺς δούλους, ἀπὸ πάσης ἐπηρείας καὶ θλίψεως, διδοῦσα δύναμιν ἡμῖν, κατ´ ἐχθρῶν ἐναντίων.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ´ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρῤῥησίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β´. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Παρθενία τὸ αἷμα συμμείξασα, Ἄνυσία ὡς δῶρον πανάριστον, σῶ Νυμφίῳ, ταῦτα προσήγαγες τυθεῖσα δι´ Αὐτόν, καὶ νῦν Μάρτυς παγκαλλῆς, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ ψυχῆς, τὰς αἰτήσεις ἐπάκουσον, λύουσα περιστάσεις, τάχιστα ταῖς εὐχαῖς σου, καὶ τῶν πταισμάτων τὴν πληθύν, μετανοία ἐξαλείφουσα.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. (δὶς)
Στίχος. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς ἀύλαις τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
ἐξανθήσει.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

(Κεφ. κα΄. 12-19).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσι
γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ
φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου·
ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ
προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣ οὐ δυνήσονται
ἀντειπεῖν, οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ
ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ
ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θρῖξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ
μὴ ἀπόληται ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα.

Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν
ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν
ἐγκλημάτων.

Στίχος. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἄνυσία πάνσεμνε, Θεσσαλονίκης τὸ κλέος, τῶν παρθένων καύχημα, καὶ μαρτύρων
ἡδυσμα πανευφρόσυνον, τὸν Χριστὸν ὕλεων, δεῖξον ταῖς εὐχαῖς σου, παρῤῥησίαν ὡς
κατέχουσα, καὶ χάριν πάρεχε, ἐν βιοτικαῖς περιστάσεσιν, ὑγίειαν ἀκατάσειστον,
καὶ ψυχῶν εἰρήνην ἀσάλευτον, αἴτησαι τοῖς ὅσοι, σὴν ἄθλησιν τιμῶμεν τὴν
σεπτὴν, καὶ τῷ Δεσπότη προβάλλομεν, πρέσβυν σε εὐπρόσδεκτον.

Σῶσον ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Ἦδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Βάσιν ἔχουσα θείαν Ἄνουσία μελλούσης ζωῆς βεβαίωσιν, οὐδόλως ἐταράχθης, ἀγροίκου στρατιώτου, ὑποστᾶσα ἐπίθεσιν, ἐξιλεοῦσα Χριστόν, ἡμῖν διδόναι πίστιν.

Ἰερώτατον θῦμα, προσηνέχθης ἐξαίφνης Μάρτυς Δεσπότη σου, ὧ αἶμά σου δεικνῦσα, ἐξαίτει τοῖς τιμῶσι, τὸ σεπτὸν σου μαρτύριον, ὑπομονὴν σταθερὰν, ἐν πειρασμοῖς τοῦ βίου.

Οὐδαμῶς Ἄνουσία, τοῦ θανάτου ὁ φόβος σε κατεκλόνησεν, ἀλλ' εὐθυμος τὸ στέφος, ἐδέξω μαρτυρίου, ὅθεν πάντας ἀπάλλαξον, τοὺς ψάλλοντάς σοι πιστῶς, ἐκ φόβου τοῦ θανάτου.

Θεοτοκίον.

Νεανίδων χορείαν, τοῦ Δεσπότη ὀπίσω Παρθένε βλέπουσα, σὺν ταύταις ἐκδυσώπει, Αὐτὸν ὑπὲρ λαοῦ σου, ὃν αἰεὶ περιφύλαττε, ἐκ πειρασμῶν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ συμπτωμάτων βίου.

Ἦδὴ η´. Τὸν βασιλέα.

Ἦς παρῤῥησίαν, Ἄνουσία πλουτοῦσα, τὸν Δεσπότην ἰκέτευε ἀπαύστως, ὅπως φιλοθέως, τελέσωμεν τὸν βίον.

Ἄμαρτημάτων, Ἄνουσία τὸ πλῆθος, ταῖς εὐχαῖς σου ἐξάλειψον ἐφ' ἅπαξ, καὶ τῆς μετανοίας, ἡμῖν δίδου τὴν χάριν.

Νόσων σωμάτων, καὶ ψυχῆς Ἄνουσία, σὲ τιμῶντας ἀπάλλαξον καὶ αἶτει, σταθερὰν ὑγίειαν, παρὰ τοῦ Ζωοδότου.

Θεοτοκίον.

Ἦμνους προσδέχου, θεοχαρίτῳτε Μῆτερ, ἐκ χειλέων ἀπαύστως ἀνυμνούντων, καὶ δοξολογούντων, ἀνέκφραστόν σου δόξαν.

Ἦδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Στολὴν ἀθανασίας, νῦν ἐπενδυθεῖσα, ὧ Ἄνουσία παρθένε μνημόνευε, τοὺς προσκυνοῦντας ἐν πίστει, θεῖά σου λείψανα.

Ἰάτρευε τὰ πάθη, μάρτυς Ἄνουσία, τὰ τυραννοῦντα ἡμᾶς ἐκ νεότητος, καὶ τὴν εἰρήνην παράσχου, Ἁγίου Πνεύματος.

Ἄνυσασα ἐνδόξως, βίον Ἄνουσία, σαῖς ἱκεσίαις ἡμᾶς καταξίωσον, θεοφιλῶς διανύσαι, ζωὴν ἐπίγειον.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων μειζοτέρα, πάναγνε Παρθένε, τὴν Ἄνουσιαν συμπρέσβυν παράλαβε, ὑπὲρ ἡμῶν ἀνουμούντων, τὸν θεῖον τόκον σου.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια,

Τῆς Θεσσαλονίκης θεῖος βλαστός, καὶ ἄμωμος νύμφη, τοῦ Παντάνακτος Ἰησοῦ, ὤφθης Ἄνουσία, ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει, ἐχθρὸν καταβαλοῦσα, τὸν πολυμήχανον.

Χαίροις Ἄνουσία μάρτυς Χριστοῦ, παρθενίας οἴκος, καὶ ἀγνείας ναὸς σεπτός, χαίροις καὶ τοὺς ὅσοι, τὴν μνήμην σου τιμῶμεν, φύλαττε ἐκ κινδύνων καὶ πάσης θλίψεως.

Θείας σου ἀγάπης πρὸς Ἰησοῦν, μάρτυς Ἄνουσία, δὸς ἀπόμοιραν καὶ ἡμῖν, ἵνα δυνηθῶμεν, παλαῖσαι πρὸς τὰ πάθη, καὶ Τοῦτον ἀγαπήσαι, ὡς σὺ ἠγάπησας.

Θήκην σῶν λειψάνων τὴν ἱεράν, πόθῳ προσκυνοῦντες, Ἄνουσία σεμνοπρεπῆς, ἴασιν σωματῶν ταχεῖαν ἐκζητοῦμεν, καὶ τῶν ψυχῶν εἰρήνην, τὴν ἀναφαίρετον.

Φύλαττε τὴν Κύπρον Μάρτυς σεμνή, ἐκ πάσης ἀνάγκης, καὶ μανίας τοῦ πονηροῦ, οὗ πικρὰς παγίδας διάλυε ὡς νέφη, παρέχουσα εἰρήνην, δῶρον πολύτιμον.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρίς).

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι,

καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β´.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποιθήσαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σὲ μὴ ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων, Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἶτα ψάλλεται τὸ παρὸν Ἀπολυτίκον.

Ἦχος δ´ Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς παρθενίας τὸν λαμπρότατον οἶκον, καὶ τῶν Μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ μέγα κλέος, τιμήσωμεν ἐν ἄσμασι βοῶντες πρὸς αὐτήν· Ἄνυσία πάνσεμνε, τὰς ἡμῶν ἱκεσίας, πλήρωσον πρεσβείαις σου, πρὸς ψυχῶν τὸ συμφέρον, καὶ Βασιλείας τῆς τῶν οὐρανῶν, πάντας μετόχους, γενέσθαι ἀξίωσον.

Ἐκτενῆς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὰ ἐξῆς·

Ἦχος β´ Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὡ παρθενομάρτυς τοῦ Χριστοῦ, θεία Ἄνυσία προσδέχου, ἡμῶν τὴν δέησιν, καὶ τὰς νόσους ἴασαι, ψυχῆς καὶ σώματος, χορηγοῦσα ἀσάλευτον, εἰρήνην καρδίαις, καὶ Θεοῦ ἀγάπησιν τὴν ἀναφαίρετον, ὅπως διανύσαντες βίον, εὐαγγελικῶς τοῦ Δεσπότη, Βασιλείας ἄνω ἐπιτύχωμεν.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπη σου.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄμήν.

Στίχοι·

Ἰκεσίας πρόσδεξαι ὦ Ἄνουσία,
Χέουσα ἀδάπανον Πνεύματος Χάριν.

Ημερομηνία Εορτής: 30 Δεκεμβρίου

Ἀπολυτίκιον

Ὅσιως ἀνύσσασα, τῶν ἀρετῶν τὴν ὁδόν, τῷ Λόγῳ νενύμφευσαι, ὦ Ἄνυσία σεμνή,
καὶ χαίρουσα ἤθλησας, αἴγλη δὲ ἀπαθείας, λαμπρυνθεῖσα Μελάνη, ἤστραψας ἐν τῷ
κόσμῳ, ἀρετῶν λαμπηδόνας, καὶ νῦν ἡμῖν ἰλεοῦσθε, Χριστὸν τὸν Κύριον.

[Click here](#)

Ἀκούστε τὸ Ἀπολυτίκιο

Λείψανα

Μέρος των Ἱερῶν Λειψάνων της Οσιομάρτυρος βρίσκονται στη Βασιλική του Αγ.
Δημητρίου Θεσσαλονίκης.

Αποτμήματα του Ἱεροῦ Λειψάνου της Οσιομάρτυρος βρίσκονται στις Μονές
Αναλήψεως Πρώτης Σερρών καὶ Κύκκου Κύπρου.

[Click here](#)

Ἀκούστε τὸν Βίο τῆς Ἀγίας